

Joanna Wiszniewicz

"Pisarz na obczyźnie", Red.T.Bujnicki
i W.Wyskiel, Wrocław 1985 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 29/3-4 (101-102), 308

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PISARZ NA OBCZYŻNIE. Red. T. Bujnicki i W. Wyskiel. Wrocław 1985, Oss., ss. 207, zł 300,-

Książka składa się z jedenastu szkiców różnych autorów podejmujących zagadnienia o różnym poziomie ogólności. Wstępny artykuł Wyskiela jest próbą zasygnalizowania problematyki życia literackiego, z jaką badacz literatury emigracyjnej musi się zetknąć. Następne szkice to: T. Kłaka - o międzywojennej poezji Brzękowskiego; T. Bujnickiego - o wojennej twórczości Broniewskiego; M. Wyki - o Stanisławie Balińskim i Jerzym Stempowskim; J. Kryszaka - o poezji Wacława Iwaniuka; W. Maciąga oraz S. Gębali - o Gombrowiczu; E.R. Nowakowskiej - o powieści Zofii Romanowiczowej pt. "Skrytki"; W. Ligęzy - o późnych lirykach Wierzyńskiego oraz E. i M. Pytaszów - o Oficynie Poetów i Malarzy prowadzonej przez Krystynę i Czesława Bednarczyków.

BP/101-102/131

J.W.

POPIEL Jacek: Od możliwości dialogu zawisła możliwość dramatu. "Rocznik Komisji Historycznoliterackiej PAN w Krakowie". T. 22: 1985, s. 121-143.

Trzy pierwsze dramaty K.H. Rostworowskiego - "Żeglarze", "Echo" i "Pod górę" - bliskie są ideom nowego dramatu wyłożonym u nas przez S. Przybyszewskiego. Rostworowski zamierzał przedstawić tragedię współczesnego życia, w której role antycznych bogów przejmują instynkty ludzkie i siły nadprzyrodzone. Szczegółowej analizie poddaje autor dramat "Pod górę" ze względu na problematykę filozoficzną, tematykę polskich niepowodzeń politycznych i narodowych oraz eksperymentalny charakter utworu. W rozważaniach autor dochodzi do wniosku, że "od możliwości dialogu zawisła możliwość dramatu" (wobec eliminacji akcji i zerwania relacji międzyludzkich).

BP/111-102/132

A.B.